
Konferencja Międzynarodowego Towarzystwa Badań Prozy Ludowej w Budapeszcie

Biuletyn Polonistyczny 7/19, 117

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Konferencja Międzynarodowego Towarzystwa Badań Prozy Ludowej
w Budapeszcie

W październiku 1963 r. Międzynarodowe Towarzystwo Badań Prozy Ludowej urządziło doroczną konferencję w Budapeszcie, obesłaną obficie przez ośrodki folklorystyczne amerykańskie, fińskie, francuskie, greckie, niemieckie i szwedzkie z jednej strony, przez pracownie wszystkich państw demokratycznych z drugiej. Podstawowym przedmiotem dwudniowych obrad były zagadnienia podań ludowych, zwłaszcza ich systematyki w skali międzynarodowej. Problematyka wyjątkowo trudna, dyskutowana z dużym ożywieniem, zarysowała się dość jasno, wolno więc spodziewać się, iż konferencja budapeszteńska przyczyni się walnie do posunięcia naprzód sprawy, która dojdzie do głosu na przyszłorocznym kongresie Towarzystwa, mającym się odbyć w Atenach.

Jak to stale bywa, i tutaj kularowe, prywatne rozmowy stanowiły owocne dopełnienie obrad oficjalnych. W toku dyskusji trudności związane z rozgraniczeniem podania i bajki zilustrowałem odwołaniem się do naszej ślicznej bajki o świętojańskim kwiecie paproci. Moje przekonanie o "naszości" tej bajki, oparte na fakcie, iż międzynarodowe inwentarze bajek ludowych właściwie jej nie znają, runęło dnia następnego. Z pogawędki z towarzyszami śniadania, Słoweńcem i Szwedem, dowiedziałem się, iż występuje ona i w krajach skandynawskich, i bałkańskich. A podobnych kontaktów było więcej i one to, łącznie z wypowiedziami czasu obrad, stanowią o istotnym plonie spotkań naukowych o charakterze międzynarodowym.

Prof. Julian Krzyżanowski
Instytut Badań Literackich

"Lud białoruski" Michała Federowskiego

Po latach z górą 65 dobiega końca wydanie całości zbiorów etnograficznych Michała Federowskiego (1853-1923) z Białorusi zachodniej i Polski północno-wschodniej. Ich tom I "Wiara, wierzenia i przesady ludu z okolic Wołkowyska, Słonima, Lidy i Sokółki" ukazał się w Krakowie w roku 1897 pod patronatem jeszcze Akademii Umiejętności. Dopomagała ona także do wydania tomu II ("Baśnie, przypowieści i podania ludu z